BİR ÇAĞRI

PARTİLERE SİYASİ HAYATIMIZI DRAMA ÇEVİRMEMELERİ İÇİN GEREKLİ BİR ÇAĞRI

Ülkemizde, partiler, siyasî ortamın normal akışı içinde, tabii bir şekilde doğmamışlardır. Olağanüstü şartlarda vücut bulmuşlardır. Bu sebeple, normal bir siyasî hayatın olağan organları ve kurumları olarak fonksiyonlarını icra etmiyorlar. Birbirleriyle sürekli kavga halindedirler.

Siyaset adamlarımız, yeniden arka arkaya sürekli olarak gelmekte olan yeni nesillere örnek olacaklarını unutmuş bir şekilde, en ağır tarzda birbirini suçluyorlar, birbirilerine saldırıyorlar. Kısacası kötü örnek oluyorlar. Bu durumda gençler siyasetin mutlaka bu üslupla yapılacağını sanabilirler.

Partiler arasındaki bu sürekli gerginlik, yüksek tansiyon, siyasî hayatımızı zehirlemekte ve sonunda dönem dönem büyük çöküntülere sebep olmaktadır.

CHP, kendini devletin kurucusu ve kurtuluş savaşının yapıcısı olarak görmekten hiçbir zaman kurtaramamış, hep rejimin sahibi, koruyucusu vazifesinde ve mecburiyetinde farzetmiştir.

Oysa, gerçek bunun tam tersidir. Devleti kuran CHP değil, CHP'yi kuran devlettir. İki dünya savaşı arasında doğan yeni rejimler tek partili bir düzen kurmuşlardır. Rusya'da komünist parti, İtalya'da faşist parti ve Almanya'da nazi partisi gibi. Türkiye'de de devlet bu hava içerisinde bir parti kurmuştur. Parti, devletin kurumlarından biridir. Bir misal vermek gerekirse: Bir ilçede Kızılay, Çocuk Esirgeme Kurumu, Halk Evi ve CHP'nin başkanı aynı kişidir ve bundan dolayı maaş almaktadır. Partinin kirasını da devlet ödemektedir.

1945'te, II. dünya savaşı bittiğinde, biz de, çok partili düzene geçtiğimizde, CHP'nin tarihe karışması ve yepyeni, birbirine eşit durumda partiler kurulması gerekirken, CHP içinden ve yine onun kontrolünde olması istenen bir parti doğurulmuş , böylece dışarıya, Demokrasi Cephesine kendisine katıldığımız mesajı verilmek istenmiştir. Bu sebeple Demokrat Parti'nin bir "muvazaa" partisi olarak kurulduğu bilinmeyen bir gerçek değildir. Fakat, halk, oyunu bozmuş, Demokrat Parti'yi CHP'nin boyunduruğu altında bir parti olarak değil karşıtı bir parti olarak varolma durumuna getirmek istemiştir. Dışa karşı, o günkü şartlar içinde, "demokrasi oyunu" oynamamıza milletimiz razı olmamış, gerek II. Dünya Savaşı ve gerekse daha öncesinden gelen tarihî, sosyal ve ekonomik sebeplerle kendini CHP olarak ifade eden yönetimi iktidardan uzaklaştırmıştır.

1950'den sonra, iddia ettikleri gibi gerçekten demokrasiye geçilmişse, CHP'nin büyük bir kurultay yapıp köklü bir özeleştiri ile yepyeni ve karşısındaki partileri eşit gören ve halka gelecek için projeler sunup oy isteyen bir parti haline gelmesi lâzımdı. Oysa bu özeleştiri, kendini yenileme ve yeniden doğma bugüne kadar CHP'nin hayatında mümkün olmamıştır.

Arada Ortanın Solu, Ecevit vb. değişim görüntüleri yine partinin kendini yenilemesinden değil, ara rejimlerin zorlamalarından ibaret suni ve başarısızlıkla biten talihsiz çıkışlardır.

Buna karşılık, CHP'den doğan Demokrat Parti de, sağduyulu ve sakin bir parti gibi hareket edememiş, CHP gibi, o da kendi dışında partiler oluşmasına meydan vermemiş ve siyasi hayatımız ogün bugündür bitmez tükenmez bir kavganın içerisine yuvarlanmış ve kavga bugüne kadar sürmüş, bu sebeple, bu ülke ne yazık ki, darbeler ve huzursuzluklar yaşamıştır. CHP-DP kötü modeli, daha sonraki on yıllar içinde CHP-AP, CHP-ANAP, CHP-RP, CHP-DYP ve nihayet CHP-AK Parti olarak bugüne gelmiştir. Öte yandan ne yazık ki bu on yıllar, 27 Mayıs, 12 Mart, 70'lı yılların anarşi ve terör devri, 12 Eylül ve 28 Şubat gibi darbeler ve daha sonraki hareketler ve huzursuzlukları ülkemize, dirilememe ve tarihteki büyük gücümüze erememe pahasına yaşatmıştır.

Şu anda seçim dolayısıyla yapılan siyasi polemikler, seçim sonrasına da olumsuz etkiler yapacak nitelikte görünmektedir.

Siyaset biliminde, anglosakson sistemini iki partili sistem, kara avrupa sistemini ise çok partili sistem olarak adlandırmışlardır. Bizse, bu iki sistemden birini bilinçli bir şekilde seçmek yolunu izlememiş, kendi özgün sistemimizi oluşturamamış, sonunda ikili kavganın adeta geleneksel ve yapısal hale gelmesi yüzünden iki partili bir sistem görüntüsüne mahkûm durumuna düşmüşüzdür.

İngiltere ve Amerika'daki iki partili sistem tarihlerinin sonucudur ve yüzyıllardır böyledir. Bizde durum böyle değildir ve yetmiş yıllık bir kavga düzeninin sonucu gibi

görünmektedir. İktidarıyla muhalefetiyle partilerin kendilerine bir çeki düzen verip halkımıza gelecek için gerçek umut kaynağı olacak çok partili bir düzene geçmemiz için gereken bütün adımları atmaları, bu büyük milletin kaderinin onların önüne getirdiği büyük ve kaçınılmaz bir alınyazısı görevidir.

Bunu yapabilmek için partiler ve hepimiz, kendimizi hesaba çekerek, kendi öz medeniyetimizden ne kadar uzaklaşmışız ve ne şekilde ona dönebiliriz gibi derin tarihî-sosyolojik tahliller yapmak zorundayız. Bilincimizi ve biliçaltımızı yoklamalı ve yenilemeliyiz. Yani âdeta yeniden doğmalıyız.

Demek ki, siyaset adamlarımıza böyle kapsamlı bir çağrı yapmak zorundayız ve demeliyiz: Efendiler! kendinize geliniz ve gençlere kötü örnek olmayınız. Yeniden doğuşumuzun, dirilişimizin yolunu açınız.

Bu çağrımız anlaşılırsa hepimize ne mutlu, anlaşılmazsa hepimize mutsuzluk.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
A. Sezai Karakoç